

DAVIDS, Louis (Szatmar-Nemeti 7 maart 1928).

Emigreerde begin 1929 met zijn ouders naar Antwerpen, waar hij eerst lessen volgde in het Antwerpse stadsonderwijs en daarna aan de orthodoxe joodse Jesoda Hatoraschool. In 1942 moest hij, ten gevolge van de anti-joodse maatregelen, de school verlaten. Hij leefde ondergedoken in Brussel, werd in 1943 aangehouden en slaagde erin uit de deportatietrein naar Auschwitz te ontsnappen. Hij vond onderdak in het Kajotterscentrum in Dinant. Door zijn persoonlijke contacten met Vlaamsgezinden, onder wie ook Vlaams-nationalisten die tijdens de Tweede Wereldoorlog joodse medeburgers hadden gered, kwam Davids na de oorlog tot het besef dat de V.B. een nationale en sociale emancipatiebeweging was.

In 1951 kreeg hij van het *Nederlands Israëlitisch Weekblad* (Amsterdam) de opdracht om een wekelijkse Belgische pagina te verzorgen. Deze pagina groeide in 1954 uit tot een eigen blad, het *Belgisch Israëlitisch Weekblad* (Antwerpen), waarvan Davids in 1957 eigenaar en hoofdredacteur werd. In zijn blad verdedigt hij consequent de stelling dat de joodse gemeenschap in Vlaanderen zich publiek in het Nederlands moet uitdrukken. Dit leidde in 1980 tot de oprichting van de Vereniging ter Bevordering van de Nederlandse Taal binnen de joodse Gemeenschap, waarvan hij de stichter en voorzitter werd. Deze vereniging richt elk jaar een Welsprekendheidstornooi voor de joodse jeugd in en probeert via voordrachten, debatten en publicaties de deelname van de Vlaamse joden aan het culturele leven te stimuleren.

In 1990 kreeg Louis Davids de **Visser-Neerlandia Prijs** voor zijn inspanningen op het gebied van de integratie van de joden in de Vlaamse gemeenschap. In het *Belgisch Israëlitisch Weekblad* verdedigt Davids de doelstellingen van de democratische V.B. en polemiseert hij tegen joodse organisaties en individuen die, ook in het publiek, nog steeds de voorkeur geven aan het gebruik van het Frans. Als joodse flamingant staat hij in de traditie van bekende Vlaamsgezinde joden als Nico Gunzburg, Marten Rudelsheim en Louis Franck, en neemt hij een genuanceerd verzoenende houding aan tegenover de door de repressie getroffen Vlaams-nationalisten.

LUDO ABICHT